

[Helle Degn]

tror jeg også, det er vigtigt, at vi har jordforbindelsen i orden, sådan at det ikke hovedsagelig er forskere, der skal diskutere med forskere, eller læger, der skal debattere med læger, men at det læge element får en meget central placering i denne struktur.

Et problem med det råd, som ministeren har stillet forslag om, er, at det læge element udspringer fra de regionale videnskabetiske komiteer. Spørgsmålet er: hvor læge er de? Jeg har ligesom fru Aase Olesen lidt problemer med: hvor repræsentative er disse mennesker?

Med hensyn til strukturen baserer ministeren sit forslag på en overbygning på de videnskabetiske komiteer. Jeg vil gerne henvise til de bemærkninger, jeg gjorde i foråret, da vi behandlede det forslag, som jeg også dengang var forslagsstiller til, og gøre opmærksom på, at der altså er en masse problemer, både med de arbejdsopgaver, som de regionale videnskabetiske komiteer i det hele taget må tage op, og med den sammensætning, de har. Jeg pegede dengang på en hel del problemer, man bør drøfte i den forbindelse. Det er ikke så nemt bare lige at lave en overbygning på den struktur, som vi i dag allerede kan se der er indlysende mangler ved.

Efter ministerens forslag kan man allerede nu lave nogle forbud og nogle grænser. Jeg vil sige generelt, at de nævnte emner fortæller os lige præcis noget af det, som er svært for os, og som det bliver endnu vanskeligere i de kommende år at tage stilling til, nemlig: hvor går grænserne mellem forsøg og behandling? Her har vi brug for mere information og en debat om: hvor vil vi lægge de grænser? Og hvilke konsekvenser har det, når vi lægger grænserne forskellige steder?

Ministeren peger på, at en mangel ved det socialdemokratiske forslag er, at kommissionen ikke stiller forslag om lovforbud allerede nu, men først vil komme med forslag til nogle forbud om 3-4 år. Så længe kan vi ikke vente, mener ministeren. Så har ministeren ikke forstået ideen i kommissionsarbejdet, som jo netop går ud på, at man hele tiden løbende kommer med redegørelser og afklaringer over for offentligheden, over for folketinget, over for ministeren, hvor man kan pege på, at det er fornuftigt at skride til forbud. Man skal altså ikke vente, til hele kommissionen har fået tænkt alle problemerne

igennem og har afgivet en endelig betænkning – hvilket vi har en kommissionstradition for – men man skal løbende hele tiden tage emnerne op og afgive delbetænkninger, sådan at både minister og folketing og offentligheden kan forholde sig til det. Derved får vi en lidt mere nuanceret debat om, hvor forbudsgrænserne skal trækkes. Vi hører argumenter for og imod og får på den baggrund en folkelig debat om disse ting. Det tror jeg er utrolig vigtigt.

Jeg kan i øvrigt skrive under på ministerens afsluttende bemærkninger i fremsættelsestalen – og også her på talerstolen – om, at det ville være dejligt, hvis vi på tværs af partiskel kunne få bygget en konstruktion op her, for de spørgsmål, vi skal tage stilling til, er ikke partipolitiske. Strukturdiskussionen og de andre elementer, jeg har nævnt her, har nogle partipolitiske begrænsninger. Men lad os prøve at se, om vi ikke kunne gå lidt på tværs af partiskel og enes om en fornuftig løsning. Jeg takker i hvert tilfælde for de bemærkninger fra ministeren. Socialdemokratiet vil takke for bemærkningerne.

Det var fru Karen Højte Jensens opfattelse, at det centrale etiske råds sammensætning er helt i orden. Det er som sagt ikke vores opfattelse. Det er derfor, vi har stillet et forslag om en bredere sammensætning og også om en anden struktur.

Det er rigtigt, at det socialdemokratiske forslag er at betragte som en nydannelse i dansk parlamentarisk historie. Men det var måske netop ved at være på tide, da vi ved, at man andre steder har en anden parlamentarisk tradition med stort udbytte. Efterhånden som informationer spredes og forandringer sker hurtigere og hurtigere, må også det danske parlament efter min opfattelse forsøge at følge med. Vi har erfaringer fra både USA, Vesttyskland og Frankrig vedrørende parlamentariske undersøgelseskommissioner, som jeg synes det ville være spændende at undersøge lidt nærmere. Derfor er jeg glad for, at fru Karen Højte Jensen i sine afsluttende bemærkninger sagde, at hun også håbede, at vi kunne mødes i et samarbejde her.

Jeg vil også knytte an til de bemærkninger, hr. Bjørn Elmquist kom med: det kunne godt være, vi skulle se lidt på, om folketinget ikke her kunne lave en ny konstruktion. Måske kunne vi få mulighed for at drøfte disse spørgsmål i folketingets præsidium. Jeg har